

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Варна, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Невена Ст. Братоева
в присъствието на прокурора Я. П. Й.
като разглежда докладваното от Мая В. Нанкинска Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20243100600209 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК и е образувано по постъпил протест от прокурор при Районна прокуратура – Варна против Присъда № 255/10.10.2023 г., постановена по НОХД № 2492/2023 г. по описа на Районен съд – Варна, с която подсъдимият О. А. О. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 от НК.

В постъпилия протест и допълнението към него се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е преквалифицирал деянието като такова по чл.354а, ал.5 вр.ал.3, т.1 от НК. Прави се искане за отмяна на постановената присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по първоначално възведеното му обвинение за по-тежкото престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК и да бъде определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 12 месеца при първоначален „строг“ режим.

В съдебно заседание прокурор от Окръжна прокуратура – Варна поддържа протеста като счита присъдата за незаконосъобразна, тъй като районният съд бил допуснал съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон на привилегирования състав. Алтернативно моли за налагане на глоба в размер на 1000 лева.

Защитникът адв.Тупарева счита, че първоинстанционната присъда е правилна,

мотивирана и справедлива, моли за потвърждаването ѝ.

Съдът, след собствена преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

На 30.09.2022 г. полицейските служители при Общинска полиция – Варна И.И., К.К. и Е.Б. изпълнявали служебните си задължения в екип. Около 20:50 часа тримата свидетели се намирали в град Варна, ул. „Теодосий Търновски“, в близост до кръстовището с ул. Цар Иван Срацимир“, където спрели за проверка подсъдимия О. О.. Попитали го дали носи в себе си наркотични вещества. Подсъдимият им отговорил положително, свалил шапката, която носил на главата си и показал два броя ръчно свити фолиа, които се намирали в нея. В едното имало бяло кристалообразно вещество, а в другото – зелена тревна маса. Подсъдимият ги предал доброволно, за което бил съставен протокол, бил задържан и отведен в Първо РУ-Варна.

В хода на досъдебното производство била назначена физико-химична експертиза. От заключението по нея се установява, че кристалообразното вещество представлява метамфетамин с нетно тегло 0,03 грама, а зелената тревна маса-марихуана с нетно тегло 0,56 грама. Общата им стойност била 4,11 лева.

Описаната фактическа обстановка е приета и от първоинстанционния съд за безспорно установена въз основа на събраните доказателства – показанията на свидетелите И.И., К.К. и Е.Б., протоколи, справка за съдимост, физико-химична експертиза и други.

Въззивният съд, в изпълнение на вменените му задължения по чл.313 и чл.314, ал. 1 от НПК за цялостна проверка на постановения акт по отношение на правилността, обосноваването и справедливостта му, намира следното:

По делото е проведено разпоредително заседание на 12.09.2023 г., при което съдът е обсъдил наличието на допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия или на пострадалия и взетата мярка за неотклонение, като е постановено разглеждане на делото по общия ред предвид направеното от подсъдимия изрично искане за това. Първоинстанционният съд е спестил обсъждането, което дължи, на всички останали въпроси по чл. 248, ал. 1 от НПК, което представлява съществено процесуално нарушение. Законодателното решение, че определението на съда по чл. 248 от НПК подлежи на самостоятелно обжалване единствено в частта, в която съдът се е произнесъл, не е равнозначно на липсата на задължение на съда да се произнесе и по останалите въпроси. Допуснатото нарушение е довело до ограничаване на процесуалните права на страните и е самостоятелно основание за отмяна на постановената присъда, но не е единственото допуснато нарушение.

Из мотивите на проверяваната присъда липсва анализ на събраните по делото

доказателства и съображения за приемането или отхвърлянето на всяко от тях, както и въз основа на кои от тях първоинстанционният съд е приел обвинението за доказано. Допуснатото нарушение е съществено и представлява пълна липса на мотиви, тъй като районният съд не е изпълнил задълженията си по проверка, изследване и оценка на доказателствения материал.

Освен това първоинстанционният съд е извел извод, че подсъдимият е осъществил признаците от основния фактически състав на престъплението по възведеното обвинение и същевременно – че процесното деяние представлява маловажен случай и следва да бъде квалифицирано по привилегирания състав. ВРС е обсъдил разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК, в съответствие с която е приел деянието за маловажен случай, но едновременно с това е акцентирал и върху „минималистично количество, чиято обща себестойност е действително пренебрежимо ниска“. Последното изисква аргументиран анализ и обосновка относно наличието на признаците на престъплението, както и представлява ли то престъпление. Такива не са извършени. Настоящият състав намира, че така първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение при постановяване на присъдата по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, предл. първо от НПК, водещо до нейната отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

В мотивите на първоинстанционната присъда не са изложени съображения, поради които съдът е приел, че извършеното от подсъдимия представлява престъпление. Във всички случаи, в които се преценява наличието на маловажен случай се дължи и изследване приложимостта на хипотезите на чл.9, ал.2 от НК, регламентиращи малозначителното деяние, още повече, че в пледоариите по същество такова искане е било направено от страна на защитата на подсъдимия. На първо място, следва да се изложат аргументи осъществява ли деянието признаците на престъплението, за което е повдигнато обвинение, дали то е малозначително, поради което не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Едва след изследване на деянието и обществената му опасност е възможно да се направи обоснован извод дали деянието е престъпно и на следващо място – представлява ли то маловажен случай с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, поради които представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В настоящия случай, не е извършен анализ на събраните доказателства, от който да са видни съображенията на съда за приемане на ниска степен на обществена опасност, а не за явната □ незначителност или липсата ѝ.

Използваните изрази поставят под съмнение обществената опасност на деянието и са довели до необоснованост на присъдата. При констатираната липса на мотиви подсъдимият е в невъзможност да реализира защитата си, а въззивният съд – да

извърши проверка на правилността на присъдата.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че първоинстанционната присъда е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимия и е налице липса на мотиви. Констатираните нарушения не могат да бъдат отстранени при въззивната проверка, което налага отмяна на постановената присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Поради това, на осн. чл. 334, т. 1 и чл. 335, ал. 2 от НПК, Окръжен съд – Варна, като въззивна инстанция:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 255/10.10.2023 г. по НОХД № 2492/2023 г. по описа на Районен съд – Варна и **ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ.**

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____